

24 LIPCA 2016

PARAFIA
RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚW. MAKSYMILIANA
MARIII KOLBEGO

UL. PRYMASA STEFANA
WYSZYŃSKIEGO 178
CISIEC; 34-350
WĘGIERSKA GÓRKA
TEL. 33 864-15-21

www.parafia.cisiec.eu

parafia@cisiec.eu

**MSZE ŚWIĘTE
W PARAFII:**

**W niedziele i
święta:**

7.00; 9.00; 11.30;
17.00

10.15 - w kaplicy
na Małym Ciścu;

**W dni
powszednie :**
7.00; 18.00

**Nabożeństwo do św.
Maksymiliana** -
we wtorek przed
Mszą św. wieczorną

**Nabożeństwo do św.
Jana Pawła II** -
w czwartek przed
Mszą św. wieczorną

Godzinki o NSPJ -
w piątki przed Mszą
św. poranną

**Godzinki o Niepokalanym
Poczęciu NMP**
- w niedzielę przed
Mszą św. poranną

Różaniec - w każdą
środę przed Mszą
św. wieczorną

ŚLADAMI ŚW. MAKSYMILIANA

Pokora i gorliwość

Ks. Paweł Gawron

Drodzy czciciele Bożego Miłosierdzia!

1. Tytułem wstępu

Jesteśmy w połowie wakacji. W naszych trzeciopiątkowych spotkaniach wraz z bł. Jerzym Popiełuszką zmieniamy parafię pracy. Po trzech latach duszpasterskiej posługi w Ząbkach, ks. Jerzy pakuje się i przenosi na nową placówkę. Co go na niej czeka? Jakie wyzwania i jaka będzie jego postawa kapłańska i życiowa? W biografii błogosławionego Jerzego piszą o tym następująco...

2. Notka biograficzna

Po trzech latach pracy w Ząbkach, 4 października 1975 roku Ksiądz Jerzy został przeniesiony do parafii Matki Bożej Królowej Polski w Aninie. Podobnie jak poprzednio, do jego głównych zadań należała katechizacja dzieci, praca z ministrantami i bielankami, animowanie modlitwy różańcowej oraz codzienna posługa wikarego w kościele i parafii. Zarówno podczas pobytu w Ząbkach, jak i w Aninie, Ksiądz Jerzy regularnie odwiedzał Ośrodek Metodyczny Wydziału Nauki Katolickiej Warszawskiej Kurii Metropolitalnej. Ośrodek ten, założony już w 1949 r. przez ks. kard. Stefana Wyszyńskiego, zajmował się formacją katechetów: kapłanów, sióstr zakonnych, a także osób świeckich. Do jego ważnych zadań należało przygotowywanie podręczników dla dzieci, wszelkich potrzebnych materiałów katechetycznych oraz rozprowadzanie ich wśród nauczycieli i uczniów. Nie były to czasy łatwe dla Kościoła, tak pod względem pozwoleń na publikacje, jak też możliwości dostępu do potrzebnych materiałów poligraficznych. Ośrodek organizował więc comiesięczne spotkania, tzw. Ogniska Katechetyczne. Bardzo zasłużona dla tego dzieła i organizująca wszelkie podejmowane tam prace urszulanka s. Jana Płaska opisuje w swoich wspomnieniach,

że na tle innych duchownych szczególnym zainteresowaniem i frekwencją w zajęciach wyróżniał się ks. Jerzy Popiełuszko. Młodego kapłana zawsze żywo interesowała poruszana podczas spotkań tematyka, pytał o aktualne materiały, był gotowy do współpracy i pomocy. Siostra Jana tak zapamiętała jego zachowanie: „Ksiądz Jerzy często przychodził do Ośrodka i także wstępował do mnie. Rozmawialiśmy na różne tematy. (...) Sam w dyskusji podczas spotkań na sali nie zabierał głosu. Był jakby w cieniu. Można jednak było już wtedy zauważyć Jego szczególne zainteresowanie sprawami Kościoła, Ojczyzny i drugiego człowieka”. Zawiązane podczas kursów kontakty owocowały stałą współpracą ks. Jerzego i s. Jany i innymi jej współpracownikami. To na nich mógł później polegać, gdy potrzebował kopii tekstów homilii Jana Pawła II, by je przekazywać studentom i robotnikom z jego duszpasterstwa ludzi pracy. Przychodził po nie systematycznie. Jego pragnieniem było bowiem przybliżyć ludziom naukę Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz Jana Pawła II. Tutaj znajdował zrozumienie i niezawodne wsparcie merytoryczne dla swoich katechez i homilii. Zawsze mógł liczyć na pomoc pracownicy s. Jany i choć nie użalał się nigdy nad sobą, mógł także u niej uzyskać moralne wsparcie w trudnych chwilach oskarżeń, pomówień i zamachów na swoje życie.

W katechezie, co było w tamtych czasach novum, posiłkował się ulubionymi przez siebie przeżroczami. Pragnął w interesujący sposób wychować młodych do wiary w Chrystusa. Slajdy wyświetlał po to, by przybliżyć dzieciom postaci świętych. Choć sam nie przepadał za sportem, aby jednak zaktywizować ministrantów organizował dla nich rozgrywki i zabawy.

Do rodziny wyjeżdżał coraz rzadziej. Pani Marianna pamięta jedną z rozmów z synem, podczas której miał wyjaśnić krót-

kość swego pobytu: „Powiedział mi kiedyś już jako ksiądz: «Mieliście, Matko, wiele dzieci i dobrze ich pilnowaliście. Ale ja mam więcej dzieci. I przyjdzie mi przed Bogiem rachunek zdać z ich pilnowania...»”.

3. Pokora i gorliwość

Dwie cechy charakteryzowały pracę młodego kapłana. W ich przybliżeniu sięgniemy do słów św. Wincentego a Paulo i Papieża Benedykta XVI. Pierwsza to pokora. S. Jana powiedziała, że na spotkaniach siedział skromnie i nie zabierał głosu. Lubiany przez ludzi, ceniony przez dzieci, zajmujący się sprawami Kościoła, Ojczyzny i bliźnich i w tym wszystkim pokorny i cichy. Jakże niesamowicie ważna cecha. Pokora jako cnota potrzebna jest w głoszeniu Boga, Jego słowa. Pokora jest postępowaniem w prawdzie wobec Boga, wobec innych i wobec samego siebie. Pokorny misjonarz jest przekonany, że pierwszą przyczyną dokonanego przez niego dobra jest Bóg: Strzeż się – pisał Święty Wincenty a Paulo – przypisywania sobie dobrych dzieł. Byłoby to kradzieżą i niesprawiedliwością wobec Boga, który jest sprawcą wszelkiego dobra. Pokora pozwala nam stanąć w prawdzie wobec innych. Cnota ta rodzi świadomość, że powinniśmy współpracować z innymi, gdyż bez nich niewiele możemy osiągnąć. Człowiek pokorny nie zabiega, aby podobać się ludziom, nie dokonuje porównania z innymi, nie wywyższa się, lecz potrafi przyjąć niższe stanowisko i zadania. Wymienia się w dziełach świętych różne stopnie pokory oraz ich liczbę: św. Benedykt wymienia dwanaście stopni, św. Anzelm siedem, św. Bernard redukuje do liczby trzech. Przywołany Wincenty a Paulo także mówił o trzech stopniach:

1. Całkiem szczerego uznania, że jest się godnym nagany ludzkiej.
2. Zadowolenia z tego, że naszą niedoskonałość inni widzą i dlatego nami gardzą.
3. Ukrywanie w miarę możliwości tego, co Pan Bóg przez nas albo w nas dokonuje; jeżeli tego zataić nie można, wszystko przypisywać miłosierdziu Bożemu i zasługom innych.

O pokorze w głoszeniu słowa Bożego kapłanom przypomniał Ojciec Święty Benedykt XVI; mówił: Miarą wszelkiego naszego głoszenia muszą być słowa Jezusa Chrystusa: „Moja nauka nie jest moją” (J 7, 16). Nie głosimy prywatnych teorii i opinii, ale wiarę Kościoła, którego jesteśmy sługami. Jednak nie może to oczywiście oznaczać, że nie podzielam tej nauki całym sobą i nie jestem w niej mocno zakotwiczony. W tym kontekście zawsze przychodzą mi na myśl słowa św. Augustyna: Co jest tak bardzo moje, jak ja sam? I co jest tak mało moje, jak ja sam? Nie należę do mnie, a staję się mną właśnie dzięki temu, że przechodzę siebie, i przechodząc siebie, odnajduję się w Chrystusie i w obrębie Jego Ciała – Kościoła. Jeśli nie głosimy samych siebie i jeśli wewnętrznie stajemy się jednym z Tym, który nas powołał jako swych posłań-

ców, a tym samym kształtuje nas wiara i nią żyjemy, to nasze kaznodziejstwo będzie wiarygodne. Nie reklamuję samego siebie, lecz daję samego siebie. Wiemy, że Proboszcz z Ars nie był erudytą ani intelektualistą. Ale swoim przepowiadaniem poruszył ludzkie serca, bo jego serce było poruszone.

Dругa charakterystyczna cecha bł. Księdza Popiełuszki to gorliwość. Swojej mamie mówił w kontekście dzieci, jakie miał na katechezie: „przyjdzie mi przed Bogiem rachunek zdać z ich pilnowania...”. Patrząc na początki jego kapłańskiej posługi, zauważamy, że ks. Jerzy był kapłanem bardzo gorliwym. Czym jest gorliwość? Wincenty a Paulo pisał: Gorliwość prowadzi do rozszerzania królestwa Bożego i do zbawienia bliźniego. Czy jest na świecie coś doskonalszego? Jeżeli miłość Boga jest ogniem, to gorliwość jest płomieniem; jeżeli miłość jest słońcem, to gorliwość jest jego promieniem. Gorliwość jest czymś najczystszy w miłości. Ojciec Święty Benedykt mówił do kapłanów: „Ostatnie kluczowe słowo, o którym chciałbym jeszcze wspomnieć, to gorliwość o dusze (zelus animarum). To wyrażenie wyszło z mody i dziś już się go prawie nie używa. W niektórych środowiskach słowo dusza jest niemal zakazane, bo – jak się utrzymuje – wyraża rzekomo dualizm duszy i ciała, który niesłusznie dzieli człowieka. Oczywiście, człowiek jest jednością, jest przeznaczony do wieczności z ciałem i duszą. Nie może to jednak oznaczać, że nie mamy już duszy, będącej zasadą konstytutywną, gwarantującą jedność człowieka w życiu i po jego ziemskiej śmierci. Oczywiście, jako kapłani troszczymy się o całego człowieka, również o jego potrzeby fizyczne – o głodujących, chorych, bezdomnych. Ale troszczymy się nie tylko o ciało, ale i o potrzeby ludzkiej duszy: o osoby cierpiące z powodu łamania prawa lub z powodu zniszczonej miłości; o ludzi błędzących w ciemności i szukających prawdy; o tych, którzy cierpią z powodu braku prawdy i miłości. Troszczymy się o zbawienie ludzi na ciele i na duszy. I jako kapłani Jezusa Chrystusa robimy to gorliwie. Ludzie nigdy nie powinni odnosić wrażenia, że skrupulatnie przestrzegamy naszych godzin pracy, a przed nimi i po nich należymy wyłącznie do samych siebie. Kapłan nigdy nie należy do siebie. Ludzie muszą widzieć naszą gorliwość, poprzez którą dajemy wiarygodne świadectwo Ewangelii Jezusa Chrystusa.

4. Ku konkluzji

Gorliwym kapłanem i pokornym był bł. Jerzy Popiełuszko. Do pokory i gorliwości wzywa każdego z nas. W dzisiejszym świecie pełnym buty i obłudy, pełnym zakłamania i przesadnej pewności siebie, te dwie cnoty nie są ani mile widziane, ani kultywowane. Tym bardziej warto je przypomnieć. Prośmy Pana, aby nas napełnił radością swego orędzia, abyśmy mogli z radosną gorliwością służyć Jego prawdzie i Jego miłości. Amen.

PONIEDZIAŁEK - 25 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Gabriela Bednarza od babci Marysi
 18⁰⁰ - Za + Józefa i Annę Motyka z s. Karolem i c. Teresą
 Za + Grzegorza Pytlarza

WTOREK - 26 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Annę Motyka (imien.) z m. Stanisławem z Pl. Motyków
 Za + Annę Wojciuch z m. Karolem, c. Jadwigą i s. Zdzisławem
 18⁰⁰ - W int. noszących imię Anna - o zdrowie i bł. Boże

ŚRODA - 27 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Annę Łajczak

16⁰⁰ - Za + Annę Dowgiądo od Danuty i Michała Piątek

18⁰⁰ - Za + Józefa Łajczaka z ż. Walerią

CZWARTEK - 28 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Marię Madejczyk

18⁰⁰ - Za + Władysława Pajestkę w 2 r.śm. z ż. Anielą
 Za + Józefa Kocoń

PIĄTEK - 29 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Eugeniusza Domka
 Za + Marię Kupczak
 18⁰⁰ - W r.śl. Haliny i Mariana Pietrasina - w podziękowaniu za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błogosławieństwo

SOBOTA - 30 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Anielę Mika

16³⁰ - **Barania Cisiecka:** Za + Stanisława i Annę Pawlus

18⁰⁰ - ROCZEK: Paulina Bednarz

NIEDZIELA - 31 LIPCA

7⁰⁰ - Za + Jana Żyrka w 7 r.śm.

9⁰⁰ - Dziękczynna za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze dla Anny w 75 r.ur.

10¹⁵ - Za + Feliksa Ślezińskiego w 10 r.śm.

11³⁰ - CHRZTY

17⁰⁰ - Za + Marię Maślanka

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

24.07.2016 r.

Dziś przypada 17 niedziela zwykła. Pan Jezus pragnie uczyć nas trudnej sztuki modlitwy. Jako najlepszy nauczyciel zapewnia, że modlitwa ufna i wytrwała zawsze będzie wysłuchana. Jednocząc się z Ojcem w obliczu tajemnicy cierpienia i męki, daje przykład gorliwej modlitwy uwielbienia.

Liturgiczne obchody tygodnia:

W poniedziałek, 25 lipca - Święto św. Jakuba, apostoła

We wtorek, 26 lipca - Wspomnienie Joachima i Anny, rodziców Najświętszej Maryi Panny

W piątek, 29 lipca - Wspomnienie św. Marty

PONIEDZIAŁEK - 1 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Stanisława Łajczaka w r.śm. z ojcem Janem i mamą Anną

18⁰⁰ - Za + Genowefę i Antoninę Madejczyk z siostrami: Walerią i Michaliną
Za + Mieczysława Pawlus

WTOREK - 2 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Annę Bednarz

18⁰⁰ - Za + Emilię Stopkę w 20 r.śm. z mężem i rodzicami

ŚRODA - 3 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Gabriela Bednarza od chrześniaczki Marysi z mężem

16⁰⁰ - Za + Józefa Motykę

18⁰⁰ - Za + Anielę Majer w r.śm.

CZWARTEK - 4 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Marię Madejczyk

18⁰⁰ - Za + Mieczysława Pajestkę z teściami i rodzicami

PIĄTEK - 5 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Leokadię Wolny w 1 r.śm.

16⁰⁰ - W int. chorych odwiedzonych na pierwszy piątek

18⁰⁰ - Za + Romana Kupczaka w r.śm.
Za + Marię Krawiec

SOBOTA - 6 SIERPNIA

7⁰⁰ - Za + Annę Łajczak

16³⁰ - **Barania Cisiecka:** Za + Julię i Edwarda Dziedzic w r.śm.

18⁰⁰ - Za + Lesława Głuszka w 3 r.śm.
W int. Rycerstwa Niepokalanej

NIEDZIELA - 7 SIERPNIA

7⁰⁰ - W int. Marii w 80 r.ur. - w podziękowaniu za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze

9⁰⁰ - Za + Annę i Andrzeja Hubka

10¹⁵ - Za + Antoniego i Franciszkę Gustyńskich

11³⁰ - CHRZEST: Antoni Stachnik

17⁰⁰ - Za + Reginę Kupczak z m. Franciszkiem

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

31.07.2016 r.

Dziś 18 niedziela zwykła. Eucharystia jest dziękczynieniem za Boże dary. Zabiegani o wartości doczesne, winna nam towarzyszyć świadomość, że wartości tego świata mają charakter przemijający. Przyjmijmy zatem Chrystusa obecnego w liturgii, który przez swoje misterium paschalne ocala od śmierci i czyni nas bogatymi przed Ojcem.

Składka przeznaczona jest na potrzeby diecezji.

W tym tygodniu przypada pierwszy piątek miesiąca. Chorych z posługą sakramentalną odwiedzi w piątek ks. Proboszcz: od 8.30 - dół, od 14.00 - góra.

W wtorek po wieczornej Mszy św. spotkanie Rycerstwa Niepokalanej.

W pierwszy czwartek po wieczornej Mszy św. zapraszamy na adorację prowadzoną przez Apostolstwo Dobrej Śmierci, a w pierwszą sobotę przez Rycerstwo Niepokalanej.

Liturgiczne obchody tygodnia:

W poniedziałek, 1 sierpnia - Wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguoriego, biskupa i doktora Kościoła

W czwartek, 4 sierpnia - Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, prezbitera

W sobotę, 6 sierpnia - Święto Przemienienia Pańskiego